

Cinema

LA CRÍTICA
PUNTUA

Els nostres crítics i Scott Foundas, del *Variety* (Nova York), puntuen de l'1 al 5 una selecció de les pel·lícules en cartellera.

LASSE HALLSTRÖM TORNA AL FRED

El director suec, consagrat a Hollywood, filma al seu país l'adaptació d'un 'thriller' de Lars Kepler, 'El hipnotista'

XAVI SERRA

Lasse Hallström té un passat. Abans de convertir-se en l'home-per-a-tot de Harvey Weinstein, el director versàtil tan capaç de transformar un material literari delicat –la novel·la *Prínceps de Maine*, reis de Nova Anglaterra, de John Irving– en l'oscaritzada *Les normes de la casa de la sidra* com de firmar melodrames clònics per a adults amb propensió a la llàgrima fàcil (*Alguna cosa de què parlar*, *Sempre al teu costat*, *Una vida per endavant*, *Estimat John*), abans de tot això i fins i tot del film *A qui estima*, en *Gilbert Grape*?, l'home era un director suec de pel·lícules

les sensibles i humils, com l'agredolç retrat d'un nen apartat de la seva mare malalta a *La meua vida de gos*, del 1985, un títol de culte del circuit del cinema d'autor dels 80.

Ara, 25 anys després de rodar a Suècia per última vegada, Hallström ha tornat a casa per sentir de nou el fred glacial de les nits d'Estocolm en el seu últim film, *El hipnotista*. “Per a mi és com tornar al paradís –explicava el director al *Play* en l'últim Festival de Sant Sebastià–. Vaig créixer a Estocolm fins als 15 anys i en els últims 20 anys només havia pogut passar-hi uns dies a l'any. Gràcies a *El hipnotista* m'he retrobat amb la ciutat, les olors, els amics i les nits fredes i fosques de Suècia”.

Però què li impedia tornar abans? “El meu pla inicial quan vaig anar als Estats Units era fer un parell de pel·lícules i, al cap de quatre o cinc anys, tornar amb la família, però el meu fill va començar l'escola allà, em van continuar arribant projectes... Em vaig quedar atrapat”. Una presó daurada, això sí, perquè Hallström revela que l'incidentiu per tornar no ha sigut econòmic. “Si els salaris fossin més alts aquí em plantejaria quedar-me, però ara com ara és impossible”, diu.

SOTA LA PLÀCIDA SUPERFÍCIE

El retorn de Hallström a Suècia li ha permès treballar en un registre en el qual no tenia experiència: el *thriller*. “Als Estats

Units no m'arriben guions d'aquest gènere, però jo tenia ganes de provar-ho”, diu. A Suècia, després del boom Larsson, el que no falten són històries de gènere criminal. “Per a mi és nou. Quan jo vaig marxar, la novel·la negra sueca no existia. No m'explico com ha passat. Potser és que, sota la plàcida superfície, els suecs amaguen molta violència i fosc”. Finalment, Hallström va decidir adaptar la novel·la *El hipnotista*, de l'autor d'èxit Lars Kepler, que protagonitza un hipnotitzador (**Tobias Zilliacus**) que ajuda la policia en un cas en què l'únic testimoni és un nen en estat de coma. La cosa es complica quan el fill de l'hipnotitzador és segrestat. “Em va atreure que fos un *thriller* que mantenia l'interès en la trama sense sacrificar la complexitat i la versemblança dels personatges. El que m'interessava era veure què passa quan un matrimoni es veu exposat a la desaparició d'un fill, no tant si al final el trobaran o no”, diu Hallström.

El director suec no s'imagina rodant un film com *El hipnotista*

als Estats Units. “Allà el gènere criminal ha tocat sostre pel que fa al soroll i la velocitat. L'èxit de la literatura criminal sueca té a veure amb la manera suau i senzilla en què s'expliquen les històries, amb un to pausat que a mi m'agrada més”.

El costat fosc d'aquest èxit, però, és que el cinema suec està absolutament dominat pel gènere criminal. Si fos viu, Bergman hauria d'enginyar-se les per explorar les profunditats de l'ànima en el context d'un bon relat de misteri. “Tens raó! Només es filmen pel·lícules de criminals i policies. És una mica trist –confirma Hallström–. A mi ja m'està bé, però el meu interès principal són les interpretacions. Treballar amb actrius com **Lena Olin**. També m'importa on es posa la càmera, però primer és la interpretació”.

